

SOK en Stichting ir. D.C. van Schaik
Postbus 2235
6201 HA Maastricht

Het SOK-bestuur:

Rob Heckers	Voorzitter	043-343 81 71	<i>robmac@planet.nl</i>
Rik Bastiaens	Secretaris	00-3212-210 639	<i>rik.bastiaens@pandora.be</i>
Jacquo Silvertant	Bestuurslid	06-514 34 400	<i>silvertant@nutsonline.nl</i>
Ger Beckers	Bestuurslid	043-367 08 57	<i>gerbeckers@home.nl</i>
Peter Jennekens	Bestuurslid	043-364 84 89	<i>p.e.e.jennekenes@home.nl</i>

SOK secretariaat adres:

Krukstraat 2, 3770 Val-Meer (Riemst), België , 00-3212-210 639, *rik.bastiaens.@pandora.be*

E-mail SOK:

sok@nhgl.org

De SOK is geassocieerd met "Subterranea Britannica". *www.subbrit.org.uk*

Bestuur Stichting ir D.C. van Schaik:

Joep Orbons	Voorzitter	043 - 361 87 93	<i>j.orbons@xs4all.nl</i>
Wilfred Schoenmakers	Secretaris	043 - 344 07 41	<i>w.schoenmakers@nutsonline.nl</i>
Desirée Schoenmakers	Penningmeester	043 - 321 65 06	<i>d.schoenmakers@wanadoo.nl</i>

Stichting ir. D.C. van Schaik:

www.vanschaikstichting.nl

Technische Commissie Stichting ir D.C. van Schaik:

Olav Hensing, Mgr. Soudantstraat 5, 6226 GC Maastricht telefoon: 06-55778846,

Redactie SOK-Mededelingen:

Ton Breuls, Bovenstraat 28, B 3770 Kanne/Riemst, telefoon: 00 - 3212-454 059

Redactie SOK-Info:

Fons Leunissen, Wijnbesstraat 105, 6543 TL Nijmegen, telefoon: 024 - 378 18 20

E-mail: *sok-info@planet.nl*

De SOK op Internet:

www.sok.nl

SOK-ledenpasjes:

SOK-leden kunnen een SOK-lidmaatschapspasje krijgen dat een jaar geldig is. De aanvraag moet vergezeld van een pasfoto bij de secretaris worden ingediend.

SOK-Ledenavonden:

SOK-Ledenavonden worden iedere 2^e vrijdag in de maanden januari, maart, mei, september, en november gehouden in het Natuurhistorisch Museum te Maastricht. Aanvang 19.30 uur.

Groeven SOK en Stichting ir. D.C. van Schaik:

De SOK en Stichting ir. D.C. van Schaik hebben diverse groeven in beheer of een collectieve vergunning voor een groeve. Informatie in verband met het bezoeken van deze groeven is te vinden op de laatste pagina van deze SOK-Info.

Voorpagina: Silhouet van een bergloper (foto: John Caris)

Nieuwe leden en adreswijzigingen

Nieuw lid

- Vincent Laheije, Rootveldstraat 24
6311 AM Ransdaal.
Telefoon: 043-4593050
e-mail: fam.laheije@wanadoo.nl

Aspirant-leden tot volwaardig lid benoemd

- Rian Pulles
- Lewie Weekers
- Alex Mordang
- Leo Zum Vörde Sive Vörding

Gewijzigde adressen

- Michel Nix, Hazenkampstraat 123, 6445 BL Brunssum,
telefoon: 0627202111.
- Olav Hensing, Mgr. Soudantstraat 5, 6226 GC Maastricht,
telefoon: 06-55778846,
e-mail: olav221@yahoo.com

Adreswijziging e-mail

- Jacquo Silvertant: Silvertant@nutsonline.nl

Rectificatie

Han Bochman attendeerde ons dat zijn adres verkeerd in de SOK-bestanden is opgenomen. Zijn juiste adres is: Sibberkerkstraat 97, 6301 AV Sibbe.

Programma ledenavond

Vrijdag 9 september is weer ledenavond in het Naturhistorisch Museum Maastricht. Aanvang 19.30 uur. Doordat veel leden nog op vakantie waren tijdens het samenstellen van deze SOK-Info was het programma nog niet helemaal rond en heeft ondergetekende nog geen definitieve toezeggingen ontvangen. De eerste ledenavond na het zomerseizoen is in de regel een goedgevulde avond, dus laat u verrassen.

In ieder geval zal Henk Blaauw zijn presentatie over de historie van Caestert en Lambier le Pondeur in verkorte vorm voorzetten. Zoals u elders in deze uitgave kunt lezen, heeft Henk tijdens de vorige ledenavond zijn presentatie niet kunnen afmaken door tijdgebrek. Vanavond dus deel twee. Ook zullen er enkele filmpjes van activiteiten uit het afgelopen seizoen worden vertoond.

Rob Heckers, coördinator ledenavonden

Bestuursnieuws

Een tijdje geleden was ik bij het halfjaarlijks periodiek overleg van de diverse studiegroepen die het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg rijk is. Het was daar kommer en kwel, want diverse studiegroepen bleken helaas een kwijnend bestaan te leiden wegens een teruglopend ledental. Voor een groot deel is vergrijzing hier debet aan en het lukt kennelijk niet om vers bloed te vinden dat de betreffende studiegroepen kan aanvullen. Het zou dan ook goed zijn als jullie je eens ver-diepten in de andere studiegroepen; wellicht is er een groep bij die je interessant vindt, je kunt er als SOK-lid immers gratis en voor niets lid van worden.

In tegenstelling tot de verschillende kwakkelende studiegroepen, gaat het wel goed met de SOK. Vorig jaar was er een flinke toename in leden en gelukkig waren de meeste daarvan geen papieren leden, maar enthousiaste mensen die snel hun weg binnen onze studiegroep vonden en nu actief aan verschillende projecten deelnemen. En dan ons uit zijn nietjes barstend huisblad, de SOK-Info: Bij elke editie is het weer een gevecht, maar niet om het vol te krijgen, integendeel; het is elke keer weer passen en meten om al het beschikbare materiaal erin te krijgen, zonder het maximale aantal pagina's te overschrijden. Het bestuur en de redactie van de SOK-Info juichen het dan ook toe dat er steeds meer leden in de pen klimmen om een bijdrage aan het blad te leveren en hopen dat deze positieve ontwikkeling zich verder zal blijven voortzetten. Geloof me, er wordt door de andere studiegroepen met jaloezie naar onze SOK-Info gekeken! Geen enkele andere studiegroep heeft immers zo'n echt "clubblad".

En dan ons vlaggenschip: de SOK-Mededelingen. De nog niet zolang geleden verschenen SOK Mededelingen 42 was uitzonderlijk dik en zéér gevarieerd. Ook hier ziet de redactie een toename van hoogwaardige artikelen, want de twee volgende SOK-Mededelingen zitten nu al al vol! Er wacht dus nog veel goeds op ons. Complimenten aan de redactie en de auteurs.

Ook de ledenavonden lopen erg goed. Was het nog geen twee jaar geleden een probleem om de ledenavonden gevuld te krijgen, tegenwoordig kost het ons geen enkele moeite om een goed programma op touw te zetten. Steeds meer mensen durven de stap te wagen en tonen (met dank aan Marcel Weiland) de resultaten van hun onderzoeken. Dat de ledenavonden steeds beter worden, komt ook mede doordat de technische problemen waar we vroeger mee te kampen hadden, nu gelukkig tot het verleden behoren. De ledenavonden van tegenwoordig zijn soepel verlopende programma's. Soms zijn de presentaties wat aan de (te) lange kant maar hier wordt nog aan gewerkt.

In samenwerking met de Van Schaikstichting hebben we verschillende groeven opgeknapt. Dat ging vaak gepaard met bloed, zweet en tranen; om het nog maar niet te hebben over de nodige krachttermen die er vielen. Maar toch blijven we allemaal even enthousiast. Joep Orbons heeft er zelfs zo nu en dan de rem op moeten zetten, zoveel aanmeldingen van vrijwilligers kreeg hij. Ze zouden gewoonweg niet meer in de groeve passen!

Bestuurlijk is er ook het een en ander veranderd. Zoals je weet, zochten wij al een hele tijd nieuwe bestuursleden. De situatie begon steeds nijpender te worden voor de weinige leden die ons bestuur telde (o.a. veel te veel werk) en toen na

verschillende oproepen in de SOK-Info én een dringend verzoek tijdens de vorige ledenavond zich nog niemand had aangemeld, hebben we de stoute schoenen aangetrokken en zijn we zelf mensen gaan benaderen met de vraag of ze tot het bestuur zouden willen toetreden. We zijn daarbij natuurlijk niet over één nacht ijs gegaan, maar hebben goed nagedacht over de eventuele kandidaten en zijn er dan ook trots op dat we twee geschikte konden vinden die ons bestuur komen versterken: Peter Jennekens en Ger Beckers.

Peter Jennekens is bij velen van jullie al bekend door zijn inventarisatie-werkzaamheden in diverse groeven, zijn rol als groevebeheerder bij onze zusterstichting de ir. D.C. van Schaikstichting en zijn activiteiten in de GRONOMA-groep. Peter is verder een kenner van de historie in en om de gemeente Valkenburg en is al jaren druk bezig met het aanleggen van een archief over bergzaken. Ook Ger Beckers is voor ons geen vreemde. Hij is een bekende bergloper en vleermuisteller en "natuurmens" in hart en nieren. Ger is ook een actief lid van de Werkgroep Kleine Zoogdieren van het NHGL en gids in de Jezüietenberg.

Het SOK-bestuur is ervan overtuigd dat wij allen een goede toekomst tegemoet gaan met de nieuwe samenstelling van het bestuur.

Rob Heckers, voorzitter

Bestuursnieuws (II)

Het is niet zo gebruikelijk dat een SOK-secretaris een bestuursnieuws voor zijn rekening neemt, maar ik wilde toch graag deze extra editie schrijven. Zoals Rob al vermeldde, hebben we er twee nieuwe bestuursleden bij en zijn we daarmee zielsgelukkig! Ik wist niet dat het zo ontzettend moeilijk was om mensen te vinden voor een bestuursfunctie. Zelfs na onze wanhopige oproep op de afgelopen ledenavond bleek er niet veel respons te komen. Dit zet je aan het denken: ligt het aan ons (het bestuur) dat niemand zich geroepen voelde, of houden andere factoren onze leden tegen om een bestuursfunctie te gaan vervullen? Het is moeilijk te achterhalen waar het hem nu precies in zit. Ja, je hoort in de wandelgangen wel allerlei geruchten, maar blijven dat helaas ook maar geruchten. Jammer dat niemand ze hardop durft uit te spreken. Wij staan namelijk open voor alle kritiek, suggesties enz. Nogmaals, SAMEN zijn wij de SOK. Het bestuur heeft feitelijk alleen maar ondersteunende functies, zoals het organiseren van de ledenavonden, het helpen bij onderzoeken, het leggen van contacten met relaties en het plannen van beleid voor de toekomst. Dat "alleen maar" blijkt echter moeilijker te zijn dan men verwacht en kost vooral veel tijd en energie. Mede daarom zijn wij zo blij dat er nu uitbreiding is gekomen. Ik hoop dat Ger en Peter het naar hun zin krijgen in het bestuur van de inmiddels niet meer zo heel jonge honden. Ik heb er in ieder geval alle vertrouwen in!

Is het jullie trouwens opgevallen dat het bestuursnieuws van Rob ondertekend is met "voorzitter" in plaats van "voorzitter a.i."? Heeft de redactie hier wellicht per ongeluk die "a.i." van "ad interim" laten wegvallen? Nee, want Rob heeft zich namelijk onlangs bereid verklaard om de taak van voorzitter definitief te aanvaarden. We hebben het hier uitgebreid over gehad in het bestuur en Rob was eigenlijk de enige die deze moeilijke, tijdrovende taak op zich wilde nemen. Hij

heeft dus een ware bliksemcarrière gemaakt binnen het bestuur en het in anderhalf jaar tot voorzitter weten te schoppen! Jullie hebben zeker wel gemerkt dat er in die anderhalf jaar veel, zeer veel veranderd is. Het was geen leuke tijd. Er moesten moeilijke dossiers worden behandeld, er waren fikse discussies en er zijn bestuursleden teruggetreden. Zelf heb ik ook zitten twijfelen wat te doen. Ik heb me echter voorgenomen om niet op te stappen en me ondanks mijn lastige werksituatie (twee keer ontslagen binnen een jaar en dan uiteindelijk een nieuwe baan in Gelderland) toch zo goed mogelijk te blijven inzetten voor de SOK.

Maar nu weer terug naar onze nieuwe voorzitter: Jullie zullen Rob vast wel kennen. Hij is iemand met uitstraling, daadkracht, visie en hart voor de berg en leek ons daarom een zeer geschikte voorzitter voor onze studiegroep. Hij heeft zijn kwaliteiten onder andere al getoond door het organiseren van de opruimacties in Caestert, waarmee veel goodwill werd opgebouwd. Verder is hij al vele jaren medewerker van de redactie van de SOK-Info en vrijwilliger bij de RRB. Het spreekt vanzelf dat Rob nog moet groeien in zijn rol als voorzitter en wij, de overige bestuursleden, zullen hem daarbij op alle mogelijke manieren ondersteunen. Ik hoop dat jullie dat ook willen doen.

Rik Bastiaens, secretaris

Verslag Ledenavond 13 mei 2005

Ondanks dat de ledenavond ditmaal op vrijdag de dertiende viel, was het er weer, zoals gebruikelijk, druk en gezellig. Deze keer werd de avond gepresenteerd door onze secretaris Rik Bastiaens. Na een korte inleiding en een programmaoverzicht, gaf hij het woord aan ondergetekende, die als interim-voorzitter enkele bestuurlijke zaken besprak. Uiteraard werd er uitvoerig stilgestaan bij de koninklijke onderscheiding die Rudi Dortangs heeft mogen ontvangen. Dit heuglijke feit vond zijn oorsprong op de SOK-barbeque, waar Henri Ceha zoveel mogelijk handtekeningen probeerde te verzamelen, zodat er een aanvraag voor de onderscheiding kon worden ingediend. Gelukkig was iedereen het ermee eens dat Rudi deze onderscheiding dubbel en dwars verdiende en had Henri dus binnen een mum van tijd het benodigde aantal handtekeningen bij elkaar. Rudi werd verlegen van het uitbundige applaus dat hij kreeg en natuurlijk werd Henri Ceha ook niet vergeten; ook hij kreeg een warm applaus, ondanks dat hij helaas zélf niet aanwezig was.

Nadat ondergetekende nogmaals de aanwezige leden had gevraagd om eens na te denken over een bestuurslidmaatschap, was het weer de beurt aan Rik Bastiaens, die de rest van de avond presenteerde. De kop werd afgebeten door Wim van Schaïk die een korte voordracht hield over het kort geleden verschenen boek over de oorlogsbelevissen van zijn zus Koos van Schaïk. Niet echt groeve-gerelateerd materiaal, maar wél interessante verhalen over deze bijzondere familie. Vanzelfsprekend werd het boek in de pauze te koop aangeboden door een uiterst charmante medewerkster van "Boekhandel de Tribune"

Na Wim's verhaal was het tijd voor één van de twee hoofd-items van de avond: een presentatie van Ed de Grood en Jos Cobben over de inkrassingen die zij tijdens hun inventarisatie aantreffen in groeve Ternaaien-Beneden. Deze inventarisatie (waar ze overigens al meer dan tien jaar aan werken) is nog niet afgerond.

Aangezien inkrassingen zonder datum natuurlijk altijd voor verschillende uitleg vatbaar zijn, werden er (nog) geen conclusies aan verbonden. Het was dus louter een presentatie van interessante en merkwaardige vonsten die men aantrof in de groeve. Ed vertelde zijn verhaal aan de hand van dia's en het deed goed om te midden van al het digitale geweld weer eens een "ouderwetse" diapresentatie te zien. Uit het goedkeurende gebrom van een oud-voorzitter, die zei dat hij blij was eindelijk weer eens van gewone dia's te kunnen genieten, en het instemmend gemompel van de aanwezigen om hem heen, bleek dat niet iedereen onder de indruk is van al de digitale pracht die tegenwoordig op de ledenavonden wordt vertoond. Zelfs het "ploppen" (het door de warmte opbollen van dia's, die daardoor ietsjes onscherp worden) werd niet als storend ervaren.

Na Ed was Joep Orbons aan de beurt: hij liet een serie foto's (we waren inmiddels weer terug in het digitale tijdperk) zien die gemaakt waren tijdens opruimdagen in diverse groeven die de stichting ir. D.C. van Schaïk in beheer heeft. Tijdens het bekijken van foto's die gemaakt waren tijdens de opruimdag in groeve de Keel, nam Luc Walschot het woord en vertelde het een en ander over de zéér geslaagde opruimactie aldaar. Uiteraard bleef de Fell-pony van SOK-lid Simone Frissen niet onvermeld. De pony was ingezet om allerlei zware voorwerpen te verslepen en de foto's getuigden dat dit prima ging.

Na een korte pauze ging het verder met het tweede hoofd-item van de avond: De pogingen van Henk Blaauw om te achterhalen wie Lambier le Pondeur nu eigenlijk was. Zoals je weet, is Henk hier al een hele tijd mee bezig en heeft hij hiervoor de nodige tijd doorgebracht in musea, archieven en dergelijke. Henk begon zijn presentatie met het vertonen van foto's van de activiteiten die hij tot nu toe ondernomen heeft, zoals het fotograferen van de diverse, vermoedelijk, middeleeuwse tekeningen en de organisatie die hiermee gepaard ging. Henk probeerde een tijdsbeeld te schetsen van de periode dat Lambier geleefd heeft, door zéér diep in de geschiedenis van Luik te duiken. Alle heersers, belegeraars en plundersaars kwamen voorbij. Het was een zeer interessant verhaal, waardoor we een goed beeld kregen van de periode dat Lambier het gangenstelsel bezocht. Helaas kostte deze inleidende uitleg veel tijd, waardoor Henk niet aan zijn eigenlijke item toekwam, namelijk: "wie was Lambier?". Hopelijk kan hij zijn verhaal, in afgeslankte vorm, op de volgende ledenavond afmaken.

Intussen was het half elf geworden en was iedereen blij om de benen te kunnen strekken. Helaas was er geen tijd meer over om nog even gezellig na te borrelen in het museumcafé.

Rob Heckers

Een zakelijke mededeling m.b.t. programmering ledenavonden

Sinds ongeveer een jaar is er een duidelijke omslag te zien in de vulling en uitvoering van de ledenavonden. Was het vroeger vaak een probleem om een ledenavond gevuld te krijgen, tegenwoordig is juist het omgekeerde het geval, namelijk: overvolle ledenavonden. Dit ligt niet aan de planning vooraf, maar aan het feit dat er op de avond zelf nog mensen met het een of ander aan komen zetten. "Het duurt maar vijf minuten" wordt er dan gezegd, maar héél vaak worden deze vijf minuten er tien of nog veel meer. Als er dan ook nog eens drie of vier

personen zijn die "maar even nodig hebben", wordt de avond al gauw te kort. Daarom vraag ik u om -indien mogelijk- vooraf contact op te nemen met de coördinator van de ledenavond (en dan bedoel ik niet vijf minuten voor aanvang!) om zo een zo soepel mogelijk verloop van het programma te waarborgen en om leden een té lange zit te besparen. Uiteraard horen korte mededelingen ook thuis op de ledenavond en zal de coördinator er alles aan doen om daarvoor een plaatsje te vinden. Houdt er echter rekening mee dat "last minute" items geweigerd kunnen worden als we al "vol" zitten.

Rob Heckers, coördinator ledenavonden

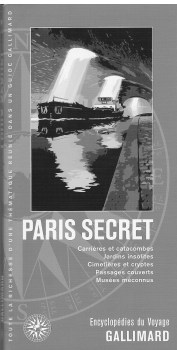
Oproep! Boek over de Jezuïetenberg gezocht

Guus Seegers' exemplaar van "De Jezuïetenberg. Een monument in Mergel" van Pierre Rousseau is verloren geraakt en hij zou graag weer een exemplaar in zijn verzameling willen hebben. Wie kan hem hieraan helpen? Zijn telefoonnummer is: 06-21552284 en zijn e-mailadres: gmg.t.seegers@home.nl

Te koop. De "Dikke Van Schaik"

Er is is een exemplaar te koop van de in 1983 verschenen uitgave van het boek "De Sint-Pietersberg" van ir. D.C. van Schaik e.a.. Prijs: 70 Euro. Geïnteresseerden kunnen zich melden bij Jacquo Silvertant: telefoon 06-52650637 of silvertant@nutsonline.nl

Boekentip. "Paris Secret"

"Paris Secret" is een interessante reisgids over ondergronds Parijs. Deze "Guide Gallimard" van 264 pagina's is rijk geïllustreerd (full colour) en bevat veel mooie tekeningen met doorsnedes van de verschillende onderaardse werken, zoals de katakomben, de gipsgroeven, de steengroeven, allerlei cryptes en ga zo maar door. Het boekje kost 20 Euro exclusief verzendkosten en is eenvoudig te bestellen via: <http://www.amazon.fr>

Jacquou Silvertant

Een kannibaal in de berg! Het vervolg

In SOK-Info 95 (september 2001) schreef Ad Lagas een stuk over een uiterst intrigerend opschrift in het gangenstelsel Zonneberg. Het opschrift bestaat uit onleesbare kriebels met daarbij het jaartal 1906. De grote vraag die Ad zich stelde was natuurlijk: wat staat hier? Hij kreeg al snel een antwoord van de heer. J. Schmidt van de Afdeling Oosterse Handschriften van de Universiteit Leiden. Die kon namelijk de onderste, Arabische tekst, vertalen: "Op 9 augustus 1906 kwam ik, Soetan Kesiang hier". De bovenste tekst werd door hem geïdentificeerd als Batak, een taal die nog steeds gesproken wordt op Sumatra, maar die de heer Schmidt helaas niet machtig was. Het raadsel was dus maar deels opgelost. De Bataks stonden onder andere bekend om koppensnellerij, hetgeen de titel van Ad's artikel verklaart.

En toen? Toen ging de zoektocht gewoon verder. De bovenste tekst (dus die in het

Batak) moest immers nog ontcijferd worden. Op deze zoektocht werd Ad bijgestaan door de heer Paul Thung die, aangestoken door Ad's geestdrift, contact zocht met de heer K.S. Tamboenan, een oud-studiegenoot die Batak is van geboorte en die na zijn studie in Nederland is blijven wonen. Deze man kon het tot dan toe onleesbare schrift lezen en vertalen: "9 augustus 1906 Soetan Casajangan Soripada (was) hier". Er staat dus feitelijk hetzelfde als in het Arabische schrift. Een hele geruststelling, want het Arabische tekstje liet enige twijfel toe; het Arabisch kent namelijk geen klinkers en de naam in de Arabische tekst is dus als "KSJNG" geschreven. Verlost van deze kwellende onzekerheid, was de persoon achter de naam snel opgespoord door de heer Thung. Hierdoor werd het raadsel van het geheimzinnige opschrift volledig opgelost na een correspondentie van enkele jaren tussen hem en Ad. Hieronder nu de beknopte biografie van de auteur van het Batakse opschrift uit 1906.

Soetan Casajangan Soripada werd geboren in 1876 in Tapanoeli op Sumatra. Soetan is geen naam, maar een titel die verwijst naar een voorname komaf. Zijn vader was dan ook een Batak-hoofdman in zijn geboorteplaats. De jonge Casajangan was ambitieus; hij ging naar de kweekschool en was als zeventienjarige al onderwijzer in zijn geboortestreek. Hij leerde de Nederlandse taal en gaf zelf ook Nederlandse les. Casajangan was echter niet tevreden over zijn beheersing van het Nederlands en hij besloot naar Nederland te vertrekken om de taal en cultuur te bestuderen. In 1905 arriveerde hij in Nederland. Over zijn eerste weken schreef hij een kort opstel dat blijk geeft van zijn reislust en zijn leergierigheid; hij bezocht toen namelijk in een recordtempo allerlei bezienswaardigheden en, blijkens het opschrift, een jaar later ook de Sint-Pietersberg. Casajangan verbleef nog tot 1913 in Nederland. In deze periode behaalde hij aan de kweekschool zijn felbegeerde onderwijsakte en de hoofdakte Nederlands. Hij gaf les in Maleis aan handescholen te Haarlem en Rotterdam en richtte een handelsmaatschappij op. In 1908 nam hij het initiatief tot oprichting van de "Indische Vereniging" en werd tevens de eerste voorzitter van deze studentenvereniging voor in Nederland studerende "inlanders". Uit de Indische Vereniging ontstond later "Perhimpunan Indonesia", een politieke (studenten)beweging van nationalistische snit, die de latere leiders van de Indische onafhankelijkheidsbeweging voortbracht. Casajangan had dat echter niet allemaal kunnen voorzien. Hij was zelf namelijk eerder een gematigd man die de ontwikkeling van de Indonesiërs wilde stimuleren door hen in de gelegenheid te stellen onderwijs te volgen in Nederland, om hen zodoende "op te heffen tot een staat van geestelijke vrijheid". Echte vrijheid - in de zin van onafhankelijkheid - was waarschijnlijk niets voor hem en van zijn goede plannen kwam helaas weinig terecht. Eenmaal terug in Indonesië (vanaf 1913) werkte hij wederom als onderwijzer tot zijn overlijden in 1927.

En toen, toen was het verhaal zeker af? Nee, want Martha van de Ven, grottengids voor de VVV-Maastricht en zéér bergenthousiast, was eveneens door Ad aangestoken met geestdriftige interesse in dit opschrift. In "Dagblad de Limburger" van januari 2005 las zij per toeval een klein, onopvallend stukje over hoe Maastrichtenaren in den vreemde carnaval vieren. Eén van de mensen in dit stukje was een zekere Ruud Kurris s.j., die op Sumatra in het gebied van de Bataks pastoor is. Martha trok de stoute schoenen aan en schreef hem een brief met het verzoek de tekst te ontcijferen. Pastoor Kurris schreef direct een enthousiaste brief

terug waarin hij op basis van het handschrift een juiste analyse over de herkomst van de schrijver van het opschrift gaf. Hij schreef namelijk dat die waarschijnlijk uit Tapanuli afkomstig was en zijn kapelaan, een Batak, wist zelfs nog intrigerende informatie hieraan toe te voegen. Hij las het tekstje als: "9 augustus 1906 Soetan Casajangan Soripada Sosan" en zag dus achter de tekst die wij reeds kenden ook nog "Sosan" staan. Er is echter één "maar...". De naam kan volgens hem namelijk ook gedeeltelijk als een tekst gelezen worden, oftewel: de naam heeft tevens een betekenis. "Kasajangan" kan vertaald worden als "bemind door", "Soripada" is een oude, deftige aanduiding voor een dame en "Sosan" zou een naam zijn. Vrij vertaald zou er dus kunnen staan: "Sosan houdt van Soetan". En nu? Is het verhaal over de kannibaal in de berg nu af? Wie zal het zeggen?

Met dank aan de heer P. Thung, de heer K. S. Tamboenan, de heer J. Schmidt, de heer R. Kurris s.j. en mevrouw. M. van de Ven voor hun inspanningen en de informatie die zij ter beschikking stelden. De overige gegevens komen uit Winkler Prins, grote encyclopedie (9e druk) en uit: "In het land van de overheerser, deel I, Indonesiërs in Nederland 1600-1950" door Harry A. Poeze et. al.(1986.) verder van diverse internetsites.

John Caris.

Nieuws over het Restauratieproject Ingangen Groeven

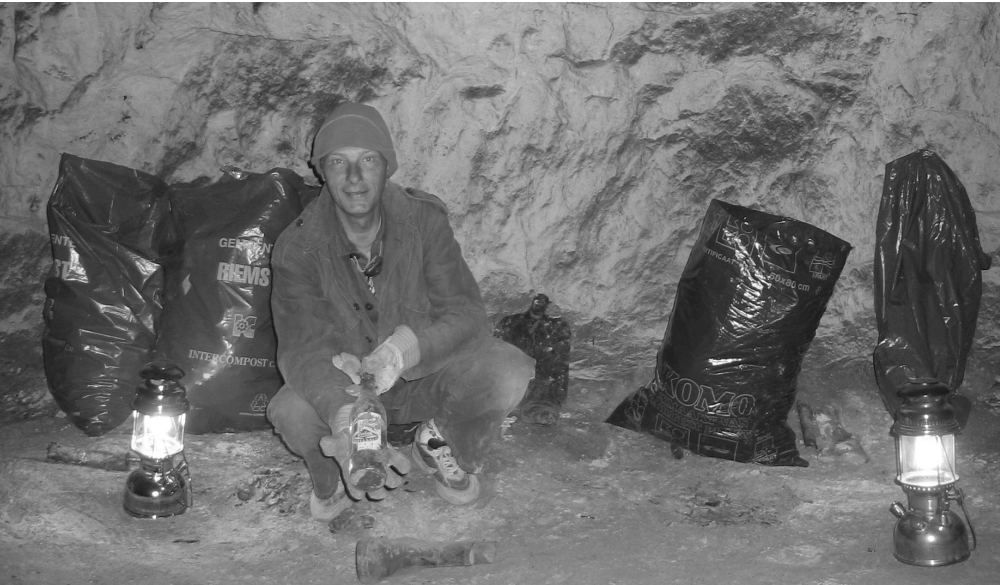
Het SOK-inventarisatieproject Ingangen Mergelgroeven dat tussen 2002 en 2004 werd uitgevoerd, is al weer een tijdje achter de rug. Afgelopen januari was de presentatie van het rapport, waarbij een heleboel SOK leden aanwezig waren. Een van de uitkomsten van dit rapport was dat ongeveer 200 van de 556 ingangen een restauratiebeurt nodig zouden hebben. Inmiddels zijn de aanbevelingen van het rapport door ondergetekende verwerkt voor het IKL en is men begonnen deze serie ingangen te restaureren. Hieronder alvast een aantal resultaten van de restauratiewerkzaamheden: Van 8 groeven zijn de poorten geschilderd, waaronder de Groeve Einde Plenkertweg, de Ravensboschgroeven, de Kleinberggroeven Noord en Zuid en het Paulusbergske. Het Croateloak in Craubek is voorzien van een geheel nieuwe ingang. De groeven Berkelstraat 28-30 en de Grafkelder Loisel, beide in Valkenburg, zijn opgeruimd en het aanwezige afval en puin is afgevoerd. Verder zijn er enkele groeve-ingangen blootgelegd en daar wordt op dit moment gewerkt om er een hekwerk met poortje voor te zetten. En bij de Katakomben in Valkenburg is een grote restauratie begonnen om de drie ingangen weer in oude luister te herstellen. Op het moment van verschijnen van deze SOK-Info zal gewerkt worden om de poortjes van de Apostelgroeve, Nieuwe groeve en Roothergroeve op zodanige wijze te vergroten dat de groeven in het vervolg zonder bukken betreden kunnen worden. Bij enkele andere groeven zijn werkzaamheden in voorbereiding die dit najaar, winter en komend voorjaar uitgevoerd zullen worden.

In de volgende SOK-Info zal opnieuw verslag gedaan worden van de vorderingen van deze restauraties.

Joep Orbons

Nieuws van de Van Schaikstichting

De Van Schaikstichting groeit gestaag en er zijn de afgelopen maanden weer veel zaken aan de orde geweest die we de SOK-leden niet willen onthouden. Zo hebben er de laatste maanden veel inbraken plaatsgevonden in de groeven. Onze groevebeheerders treffen dan afgeslagen sloten en doorgezaagde spijlen aan. Dankzij de Technische Commissie van de Van Schaikstichting worden deze vernielingen echter direct ongedaan gemaakt. Ook wordt van iedere inbraak aangifte gedaan bij de politie. Dat is wel wat extra werk voor de betreffende beheerder en het bestuur, maar wij merken dat het vruchten begint af te werpen. Er komt zo namelijk geleidelijk meer belangstelling voor de groeven bij de politie en er is nu zelfs geregeld overleg tussen onze stichting en de politie.

Verder is het een en ander veranderd wat betreft de medewerkers van de stichting. Zo heeft het bestuur een wisseling ondergaan. Penningmeester Pierre Hardy heeft, na vele jaren op de centen te passen, zijn stokje overgedragen aan Desirée Schoenmakers. Daarmee kwam de post van secretaris vrij en die is nu door Wilfred Schoenmakers opgevuld. Het voorzitterschap is nog altijd in de handen van Joep Orbons. Ook over de beheerders valt er nieuws te melden. Zo is Pim Houben beheerder geworden van de Fallenberg. Pim is ook verbonden aan de Stichting Jezuietenberg. Verder is Wil Ramaekers benoemd tot beheerder van de Keldertjes van Slavante. Een oproep in de vorige SOK-Info voor kandidaten voor de Groevewacht heeft geleid tot de benoeming van SOK-lid Wim Kneepkens. Wim zal de komende tijd meerdere groeven onder zijn hoede krijgen als Groevewacht en zal dat doen op de wijze die in vorige SOK-Info werd uitgelegd. Een compleet en up to date overzicht van de beheerders staat, zoals altijd, op de laatste pagina van de SOK-Info. SOK-leden die één van de op de lijst voorkomende groeven willen bezoeken, kunnen daartoe met de betreffende beheerder contact opnemen.

Natuurlijk is afgelopen voorjaar ook weer een Steunpilaar uitgekomen. Deze - inmiddels alweer tiende - halfjaarlijkse nieuwsbrief van de Van Schaikstichting bevatte onder andere een interview met Wim van Schaik. En op het moment dat deze SOK-Info wordt verzonden, zal Steunpilaar 11 worden verstuurd. Ook die Steunpilaar zal weer vol staan met nieuws over de activiteiten van de Van Schaikstichting en met weetjes en feitjes over de door haar beheerde groeven.

Dit jaar heeft de Van Schaikstichting meerdere opruim- en werkdagen georganiseerd, waar zeer veel SOK-leden zich hebben ingezet. Het begon met een opruimactie in de Scheuldergroeve, waar de rotzooi rondom de ingang is opgeruimd, de poorten zijn geschilderd en waar een weg is vrijgegraven zodat de groeve beter te betreden is. Verder heeft de "Beheergroep de Keel" onder leiding van Luc Walschot en met hulp van vele SOK-leden enorm veel werk verzet bij Groeve de Keel. Zo werd twee dagen lang al het berg vreemd afval verwijderd door een groep van 35 SOK-leden. De Gemeente Riemst heeft dit afval belangeloos afgevoerd. Verder is de muur bij de ingangspoort mergelkleurig geschilderd en is er een begin gemaakt met het afzetten van de gevaarlijke schachten. Ook is er toezicht opgezet met de beheergroep, waardoor het aantal illegale bezoeken enorm is afgenomen.

Uitgebreide verslagen van al deze werkzaamheden zijn te vinden in de Steunpilaar en op de website van de van Schaikstichting op www.vanschaikstichting.nl

Wij danken alle vrijwilligers van de stichting voor hun inzet en wensen hen allemaal veel plezier met hun werkzaamheden.

Joep Orbons, voorzitter Stichting ir. D.C. van Schaik

Berglopen op Internet

Henk Blaauw maakte ons attent op een interessante groevesite van de Duitse Grubenarchäologische Gesellschaft (GAG). De site biedt een goed bruikbare systematische (thematische) indeling van soorten opschriften en tekeningen die in groeven kunnen voorkomen. Om kort te gaan: "Deutsche Gründlichkeit" onder de grond! Als voorbeelden staan er afbeeldingen op de betreffende zes internetpagina's. Naast fotomateriaal uit Duitse groeven troffen we daar tot ons genoegen ook zéér veel mooie foto's aan van bekende en minder bekende oude opschriften en tekeningen uit de groeven van de Sint- Pietersberg (zowel de Nederlandse als de Belgische). Ga dus maar eens naar: <http://www.untertage.com/cms/content/view/140/>

De redactie

De Knabbehoup (III) Ondergrondse joyride in rolstoel?

Soms lees je een stukje in een krant van toen of nu en dan vraag je je af hoe het eigenlijk is afgelopen met het daarin beschreven voorval, die persoon of dat besluit. Een klein berichtje uit de Limburger van 14 juli 1993 is zo'n typisch voorbeeld daarvan: "In de grotten van het Savelsbos in Valkenburg (er staat echt: Valkenburg!) heeft de politie gisteren een gemotoriseerde rolstoel aangetroffen.

De eigenaar ervan was spoorloos." We weten dat berglopers fanatiek zijn, maar een tijdelijk minder valide liefhebber, die met zijn elektrische rolstoel grotten gaat afstruinen? Sterke verhalen behoren tot het bergloperslatijn, maar dit verhaal met die rolstoel....

Het bericht gaat verder: "De politie vermoedt dat de rolstoel door kinderen is gebruikt om rondjes te rijden in de grotten." Hè, hebben ze de arme gebruiker/ster eruit gekieperd en car-jacking avant la lettre gepleegd? Hoeveel kilometers hebben ze dan gereden om de grotten te bereiken? En als het Savelsbos in Grondsveld ligt, hoe zijn ze dan door het bos geploeterd? Verder zijn de gangenstelsels daar niet bepaald geasfalteerd! Enfin, de eigenaar van de rode Poweride 2 kan contact opnemen met de politie van Valkenburg om het voertuig terug te krijgen. Mij is geen vervolgb bericht in de krant bekend, dus wie de antwoorden weet op al de bovenstaande vragen, wordt vriendelijk verzocht die te vermelden in een volgende SOK-Info.

Ton Breuls

Nieuws van caestert.net

In de vorige SOK-Info kon u lezen dat er een hernieuwde opzet van de Caestert-site had plaatsgevonden. Deze nieuwe opzet is inmiddels uitgebreid met diverse rubrieken. Ook wordt de website regelmatig (gemiddeld om de tien dagen) bijgewerkt en worden er geregeld nieuwe rubrieken toegevoegd. Enkele rubrieken vallen onder de noemer "uit de oude doos" en daar worden oude prentbriefkaarten van de Sint Pietersberg en omgeving afgebeeld. En op de puzzelpagina worden nog niet opgeloste zaken geplaatst. Ook is er een "reactie-rubriek", waar bezoekers hun op- of aanmerkingen kwijt kunnen. Verder ontbreekt een pagina met verwijzingen naar andere, bijzondere internetpagina's uiteraard niet en is er ook plaats ingeruimd voor de vele foto's van ondergrondse landschappen.

Begin augustus is het aantal personen dat de website heeft bezocht de 1500 gepasseerd. Als het gemiddelde dagbezoek constant blijft, zal tegen de tijd dat je dit leest de teller ver over de tweeduizend bezoekers staan. Hieruit mag ik opmaken dat er een gezonde interesse in mijn website is en dit motiveert me natuurlijk om ze nog verder uit te breiden.

In de tussentijd is het rustig gebleven in de Caestertgroeve. Er vinden geen grootschalige feesten en dergelijke meer plaats. Alleen de ingangspartij wordt geregeld vervuild, waarschijnlijk door zwervers of mensen die de weg niet kennen in het stelsel. Iets dieper in de groeve is er niet, of nauwelijks rommel bijgekomen, zodat we geen opruimacties meer hoeven te organiseren. Het kleine beetje afval dat erbij komt, is per maand nog geen vuilniszak vol en het meeste hiervan wordt door welwillende bezoekers in de daarvoor bestemde zakken gedeponneerd. We kunnen dus volstaan met een regelmatige controle van de zakken. Als ze vol zijn, worden ze door ons verzameld en te zijner tijd afgevoerd.

Rob Heckers

Bezoekers opgespoord: Adèle Schopenhauer (2)

Het onderstaande is een aanvulling op het artikel van John Caris in SOK-Info 93. Bij het zoeken in de Stadsbibliotheek kwam ik namelijk een reisverslag tegen dat heette: "Ausflug in den Niederrhein nach Belgien im Jahre 1828", geschreven door Johanna Schopenhauer (Vertaling: "Een vrouw op reis", door Marc Carnier en Anke Gilleir). Verder had ik tijdens de winteractiviteiten van de VVV-gidsen in de Zonneberg, ook wel "Zonneberg- academie" genoemd, het opschrift van Johanna en Adèle Schopenhauer gezien. De combinatie van het oude reisverslag en het opschrift is boeiend.

Johanna Schopenhauer schreef reisboeken nadat ze met haar man en zoon Arthur in 1803 en 1805 de reizen had gemaakt naar de Noordelijke Nederlanden. Engeland, Schotland, Frankrijk en Zwitserland. Omdat haar man in 1805 overleed en zij toen zelf in haar onderhoud moest voorzien, schreef ze ook kunsthistorische werken en verder vooral romans en novellen. In 1831 kwam haar verzameld werk uit met daarin ook een reisverslag van haar reis naar o.a. Maastricht die ze met haar dochter Adèle (geboren in 1797) ondernam. Ze bezochten in augustus 1828 de steden Gent en Antwerpen en op 9 augustus ook Dinant. De waard van hun herberg raadt hen aan om 3 mijl voorbij Dinant een merkwaardige grot te bezoeken. Deze bezienswaardigheid zou heen en terug 3 uur reistijd kosten en dan zouden zij het uiteindelijke doel voor die dag, Namen, niet meer kunnen bereiken. Ze reizen per postkoets en ze hebben inmiddels zoveel mooie grotten bezocht en: *"geven het op de schoonheden van de natuur onder de aarde nog achterna te klimmen: ik geniet meer van wat zich in de zonneschijn bevindt, aan de oppervlakte van de geliefde aarde waarop ik graag zo lang mogelijk blijf, zolang het mij gegund is. De ondoordringbare duisternis van de eeuwige nacht bereiken we allemaal nog vroeg genoeg."*

Op zondag 24 augustus reizen ze van Sint Truiden via Maastricht naar Aken. Tegen de middag komen ze aan in Maastricht, een stad in feeststemming. De vlag van Oranje wappert op het met kransen en bonte wimpels versierde stadhuis. De aanbevolen herberg "In de Windhond" (Hotel du Lévrier, Boschstraat 76) is precies zoals de stad Maastricht: "Niet het ouderwetse, duistere nest en ook helemaal geen donkere kroeg, maar een van de elegantste hotels waarvan de herbergierster, uitgedost als een gravin, ons uit de koets helpt." (Het hotel was halteplaats van de postkoets op de route Brussel - Aken) Ondanks hun negatieve gedachte over grotten, verheugen ze zich al de hele dag op de "Petersberg". De eigenares van de Windhond laat een elegante open koets voorrijden, bespannen met een paar schimmels. Haar eigen koetsier ment het voertuig en een vlotte huisbediende gaat mee als gids (Griesch?).

"De rit duurde niet lang. Nieuwsgierig keken we voortdurend alle kanten uit naar de berg die zich maar niet wilde vertonen aan de horizon. Tenslotte was het geen Petersberg, maar een Petersvlakte - iets hoger gelegen dan de rest van het landschap - die een heel fraai uitzicht bood op de stad en haar omgeving. De grot is eigenlijk ook geen grot, maar een onderaardse steengroeve. Een gemetselde overwelfde gang leidt zonder merkbare helling naar binnen als naar een kelder. De duizend vierentwintig straten die er in de grot zouden zijn, ontstonden in de loop der tijden: heel begrijpelijk, want men hakte er bouwstenen uit, nu nog trouwens. Niet de kracht van de natuur verrichtte hier wonderen, zoals

in de Peaksgrotten in Derbyshire of in de Baumanns- of Bielsgrotten van het Harzgebergte, maar toch vormen de gangen hier, ver onder de aarde, een uitgestrekt labyrint waarin men eerder de dood vindt dan de uitgang, wanneer men zonder gids en zonder licht verloren loopt. Enkele mannen met brandende fakkels waren dadelijk bereid om ons naar binnen te begeleiden en ons met vervelende welbespraaktheid en veel opdringerig geschreeuw in half-Hollands, half Vlaams, half Plat-Duits dialect tot de hoogste verwondering te brengen. Het hoge gewelf, gedragen door sterke, uit de rots gehouwen zuilen, bood in het flakkerende fakkellicht een werkelijk schilderachtig beeld en een groots imponant effect. Ook de rijkdom van de sinds eeuwen bewerkte steengroeve, die onuitputtelijk lijkt, is bewonderenswaardig. De

steensoort is heel zacht en kan onder de aarde heel gemakkelijk bewerkt worden. Pas nadat ze enkele dagen aan de open lucht is blootgesteld, verharden de steenblokken. De gebouwen die eruit opgetrokken worden, verweren heel gemakkelijk; maar de hout- en rotsarme omgeving heeft nu eenmaal geen ander bouw materiaal: zowel de armen als de rijken nemen er genoeg mee, omdat het zonder grote moeite en kosten te verkrijgen is.

Hoe verder we gingen, hoe labyrintischer we de brede gangen elkaar overal zagen kruisen en uitlopen in de diepte, en hoe toverachtiger de gloed van de fakkel speelde op de zuilen en de gewelven, die slechts door een dunne aardkorst van het zonlicht zijn gescheiden; geen moment kwam bij ons de gedachte op aan een mogelijk instortingsgevaar; alles ziet er zo massief uit in die onderaardse verblijfplaats. De sterke zuilen zijn zo glad en ordelijk uitgehouwen alsof men er nog enkel de laatste hand aan moet leggen om ze in een kerk of een ander groot gebouw op te stellen. De heldere gele kleur van het gesteente en de algemeen heersende droogte bezorgen de zogenaamde grot zelfs een bijna opgewekt uitzicht. De lucht is weliswaar wat koel en duf, maar niet drukkend en eigenlijk moet ik toegeven dat de Petersberg de liefhebber de aangenaamste en meest comfortabele wandeling biedt die ik tot nogtoe kon meemaken. Heel merkwaardig zijn de ongelooflijk grote hoeveelheden fossielen die die de berg bevat: arbeiders vinden er vaak dierskeletten uit een lang verdwonen oertijd, of houtsoorten en planten uit verre zuiderse gebieden, of zeeschelpen- en niet alleen uit de Noordzee. Enkele jaren geleden werd er zelfs het volledige geraamte van een krokodil ontdekt en naar het museum in Parijs gebracht; we gingen tot aan de plaats waar het misschien wel duizenden jaren had gelegen. Een hele hoop beroemde en minder beroemde namen zagen we vereeuwigd in de zachte zandsteen, ook Napoleon had er zijn naam eigenhandig gegraveerd. Alle bezoekers

van de steengroeve bezochten die plek. Nu is de handtekening bijna verdwenen: na zijn val begingen enkele officieren de onwaardige heldendaad om ze met hun sabels uit te wissen. De gangen, het gewelf, de zuilen, alles bleef hetzelfde, we "konden kijken waar we wilden, alles zag er precies zo uit als dat wat we net hadden gezien; en dat zou zo blijven zelfs al waren we tot in Luik gegaan; daar geeft de groeve op het daglicht uit, zo vertelde men ons. Dus keerden we maar terug. Toen we naar onze wagen liepen, moesten we ons een weg banen door een rij kinderen en vrouwen die ons lastigvielen om met veel geschreeuw versteende schelpen en dergelijke te verkopen. Bij onze aankomst in de herberg stond daar tot onze grote verbazing een diner klaar waarover geen restaurateur in Parijs zich had moeten schamen. Laat op de avond bracht de voerman ons naar Aken terug en enkele dagen later kwamen we - heel tevreden over de voorbije reis - weer in Godesberg aan."

Martha van de Ven- Kuijpers

MEET THE UNDERGROUND PRESS

"Gemeente betaalt gat in Luikerweg" (*Dagblad de Limburger van 8 april 2005*): Omdat de oorzaak van de instorting in **NOORD** onder de Luikerweg in november 2003 nooit is achterhaald, kan de Gemeente Maastricht niemand aansprakelijk stellen en draait ze zelf op voor de kosten van 535.000 Euro.

"Saneren Cannerberg kan gewoon verder na dodelijk ongeluk" (*DdL van 8 april 2005*): De asbestsanering kan gewoon doorgaan, maar de plaats van de instorting is afgezet. De uitslag van het onderzoek laat nog enkele weken op zich wachten. Ondermeer worden de breuklijnen bestudeerd en spelen getuigenverhoren ook een grote rol.

"Cannerberg-drama klap voor toerisme" (*De Ster van 8 april 2005*): Het moest er uiteindelijk wel van komen: een dramatisch werkgeluk vertaald tot een imago van onveiligheid van alle groeven. Peter **HOUBEN** van de **JEZUIETENBERG** en Wim **GLOUDEMANS** van het VVV Maastricht trachten de journalist op andere gedachten te brengen, maar hij of zij had nou eenmaal die teneur in gedachten en schrijft er hardnekkig naartoe. Zelfs de instorting van de Luikerweg enige jaren geleden, wordt er weer met de haren bij gesleept. Geen nieuws is goed nieuws, maar de journalistieke wetten werken nu eenmaal iets anders.

"Vijf vragen aan Joep ORBONS" (*DdL Heuvelland van 11 april 2005*): Joep was de projectleider van de opknappbeurt van de **SCHEULDERGROEVE** en beantwoordt vijf vragen over dat onderwerp, zoals wat een boerenmergelgrot betekent, wat de vrijwilligers die zaterdag hebben gedaan, wat de restauratie betekent en of men de groeve nu kan bezoeken.

"Mergel is een levend materiaal, daar zit kruip in" (*De Ster van 15 april 2005*): Naar aanleiding van het **CANNERBERG**-drama een interview met Jan van **HERK** van Staatstoezicht op de Mijnen over (in)stabiliteit en controle. *"Gidsen en grotonderzoekers zijn mensen die veiligheid hoog in het vaandel hebben staan. Je zou ze kunnen beschouwen als de "oren en ogen" van de beheerder"*.

“Vandalen viseren gedenkteken” (*Passe-Partout van 18 mei 2005*): Het gedenkteken van de ramp in de **ROOSBURG** is regelmatig het mikpunt van vandalen. De dorpsraad van Zichen maakt zich hierover grote zorgen.

“Gemeente beveiligd groeve” (*DdL van 31 mei 2005*): De gemeente Meerssen wil samen met het IKL de omgeving van de ingang van de **SCHENCKGROEVE** beter afzetten. Omdat een deel van die groeve instabiel is, mag ze niet betreden worden. Ze is al voorzien van een hekwerk, maar nu wordt ook de omgeving beveiligd.

“De schatkamer van Nederland is weer intact” (*DdL van 31 mei 2005*): Jaren werk heeft het gevegd en nu is het klaar. De **KLUIS in NOORD** - veilig onderkomen voor de Nederlandse kunstschaten in WO II - is door een vijftiental vrijwilligers van de Stichting RRB gerestaureerd. Het ging niet altijd van een leien dakje. Voorzitter Ed **ROUSSEAU**: *“Het was um te jenke. Zo slecht zag het hier in het begin uit”*. De bedoeling is dat de VVV Maastricht er rondleidingen gaat geven.

“Nieuwe Grotte Moefele” en “Grotte Moefele geeft grote mogelijkheden” (*Heuvelland van 8 juni en 20 juli 2005*): Weer een nieuwe ster aan het groevehemant: een kopie van het Preuvenemint in de, hoe kan het ook anders, GEMEENTEGROT. In september kunt u via de nooduitgang aan de Plenkertstraat naar binnen. Er kan betaald worden met Eurobokken, dus dat wordt hopelijk geen Vrèigele bie de Bök.

“Alleen de lijken ontbreken in de Katakomben” (*Zomer in Limburg, bijlage DdL en LD van 21 juni 2005*): Op 12 juli is het precies 95 jaar geleden dat de Romeinse **KATAKOMBEN** open gingen voor het publiek. In die tijd is er nauwelijks iets veranderd in deze tegenwoordig minst bekende attractie van het Geulstadje.

“Museum in völliger Dunkelheit” (*Aachener Zeitung / Nachrichten van 9 juli 2005*): Die Jesuiten von Maastricht schufen 350 Werke in Kalksteingrotten. Fast 45 Jahre, nachdem die letzten Jesuiten aus dem **JEZUIETENBERG** verschwunden waren, zeigt Peter **HOUBEN** die wichtigste Werke noch immer im flackernden Schein einer Gaslaterne.

“De tempel wordt weer een juweeltje” (*DdL*) en **“Start herstelwerken Romeinse Katakomben in Valkenburg”** (*Heuvelland Actueel en Maaspost van 20 juli 2005*): In het kader van het bekende IKL-project groeven is er geld vrijgemaakt voor de restauratie en herstel van de in de loop der tijd ernstig in verval geraakte Romeinse tempel en tweede ingang van de **KATAKOMBEN**.

“Man zwaargewond na val in groeve” (*DdL van 23 juli 2005*) en **“Val in grotten”** (*Heuvelland van 27 juli 2005*): Een 54-jarige man uit Houthem is zeer ernstig gewond geraakt na een val in de **GEULHEMMERGROEVE**. Tijdens de begeleiding van een groep van het Kindervakantiewerk is hij in een twee meter diep gat gevallen. Hij ligt in coma met onder meer een schedelbasisfractuur en zijn toestand is kritiek.

“Jeugdleider overleden na val in grot” (*DdL van 29 juli 2005*): **M. JAKOBS**, die zwaargewond raakte bij een val in de **GEULHEMMERGROEVE**, is overleden in het ziekenhuis van Maastricht. Hij was met een groep van 15 kinderen in de

groeve. De groep werd begeleid door enkele leiders en een ervaren gids. Het is nog steeds een raadsel hoe het ongeluk kon gebeuren.

Met dank aan onze trouwe correspondenten Nina van Bergen, Anneke Breuls, Philip Duchateau, Peter Houben, Jacques Maes, Gilberte Nicolaes, Joep Orbons en Aldo Voûte.

Voor knipsels, kopieën en uittreksels kunt u altijd terecht op het bekende adres: Ton Breuls, Bovenstraat 28, B 3770 Kanne-Riemst. Telefoon/fax 012-454059. E-mail: tbreuls@skynet.be.

Niet vergeten!
Vrijdag 9 september ledenavond
in het
Natuur Historisch Museum Maastricht,
aanvang 19.30 uur!

Groeven in beheer bij de SOK danwel de stichting Ir. D.C. van Schaik:

Bovengenoemde organisaties hebben een aantal groeven in beheer of een collectieve vergunning voor een groeve.

Voor het bezoeken van deze groeven moet U contact opnemen met de beheerder:

Bij inbraak in één van deze groeven:

Bij constatering van inbraak en/of vernielingen aan een van de groeven dit direkt melden, liefst dezelfde dag nog.

Melden van vernielingen bij onderstaande personen. Als de eerste niet bereikbaar is, dan de volgende op de lijst.

1e Groevebeheerder van die groeve. Voor namen en telefoonnummers, zie hieronder.

2^e Olav Hensing, Technische Commissie: 043 - 321 84 73.

3^e Ieder bestuurslid van de Van Schaikstichting of de SOK. Voor namen en telefoonnummers, zie pagina 2.

De SOK en de Van Schaikstichting stellen zich ten doel dat de afsluiting van de groeve binnen 24 uur hersteld is.

Voor meer informatie: www.vanschaikstichting.nl

Groeve:	Beheerder:	Telefoon:
Apostelgroeve	Ton Breuls	00-3212 45 40 59
Fallenberggroeve (niet toegankelijk)	Pim Houben	043-433 75 36
Flesschenberg	Jan Laumen	043-364 18 03
Gewandgroeven	Hub Geurts	043-601 24 16
Heerderberg	Henk Ramakers	043-407 19 64
Heideberggroeve	Hub Geurts	043-601 24 16
Houbenbergske	Erik Honée/Marc Koch	043-325 61 10
Groeve de Keel	Luc Walschot	00-3212 44 13 50
Keldertjes Slavante	Wil Ramaekers	043-364 52 39
Koeleboschgroeve	Ed de Grood	00-3243 81 13 73
Nieuwe groeve	Han Bochman	043-601 01 58
Roothergroeve	John Hageman	043-364 54 19
Scharnderberg	John Knubben	043-361 12 27
Scheuldergroeve	Peter Jennekens	043-364 84 89
Theunisgroeve	Giel Bindels	043-347 25 60

De Sint-Pietersberg:

De Sint-Pietersberg wordt beheerd door de Vereniging Natuurmonumenten. De SOK heeft een collectieve onderzoeksvergunning voor de Zonneberg en het Noordelijk Gangenstelsel. Onderzoeksaanvragen moeten ingediend worden bij het secretariaat van de SOK. Toezichthouder van de beide groeven is Harm Hovens, Bergerstraat 163, 6226 BC Maastricht, telefoon: 06-558 25 192.

De S.O.K.-Info
is een uitgave van de
Studiegroep Onderaardse Kalksteengroeven,
Natuurhistorisch Genootschap Limburg.